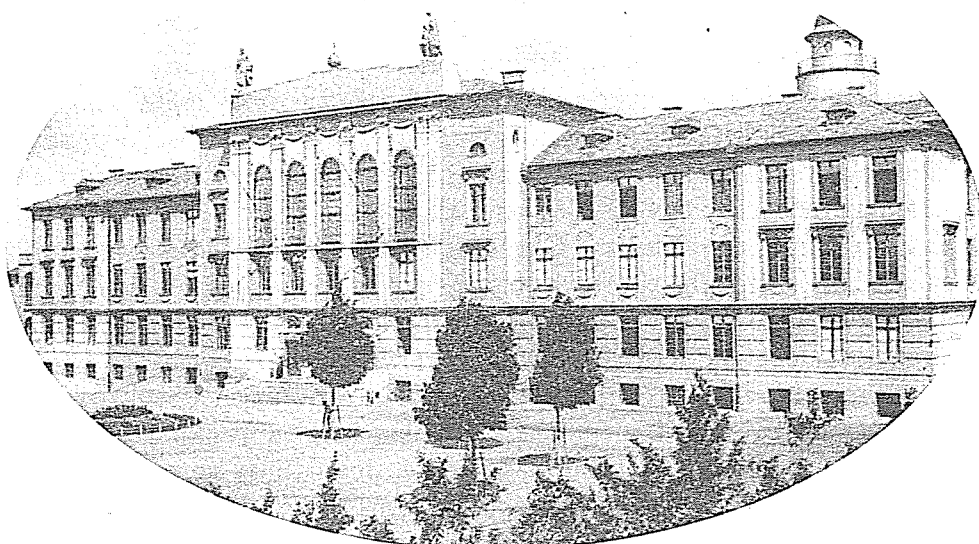
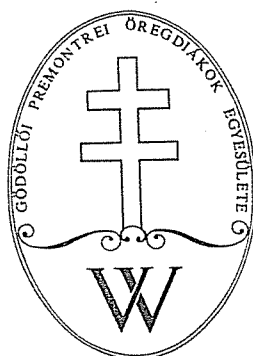

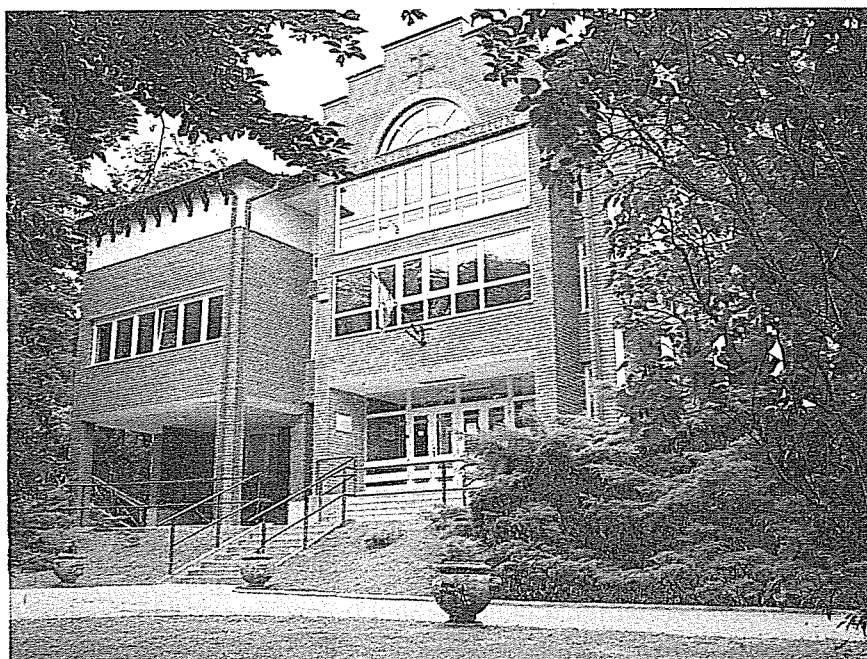

A GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK
EGYESÜLETÉNEK
KÖRLEVELE

2008.

I. félév

A Francia Gimnázium születésnapjára...

A 80. jeles évforduló után ismét kerek évfordulóra emlékezünk: a Francia Gimnázium 70. születésnapját ünnepeljük. A *Lycée* egykori diákjai megbocsátják, hogy a 80 éves iskola fenntartója *születésnapot* ünnepel, és nem csupán az egykori tízesztendő dícsőséges múltra emlékezik. **Gábel Asztrik, Stefancsik Konrád, Marc Scherer, Pierre Moorgat, Bernard Le Calloc'h** és a többiek műve nem halt meg, csak egy kis időre elaludt, (v.ö. Mt 9, 24) mert Fényi Ottó felébresztette, és más módon, de él és virágzik. **Endrey Gyula** fejezte a Francia Gimnáziumról az 1998-as Emlékkönyvben hiteles és érdekfeszítő olvasmány, és önmagáért beszél. A 70. évfordulón sem tudunk többet hozzátenni. Vagy mégis? A tanulmány mottója: *Il y avait une fois un Lycée Français de Gödöllő. Bátran hozzátehetjük: il existe encore, il est ressuscité!*

Az újraindult Premontrei Szent Norbert Gimnázium és Egyházzenei Szakközépiskolában 1996 szeptembere óta, tehát 11. éve folyik a francia nyelv oktatása. Napjainkban két kiváló pedagógus szereteti meg ezt a nyelvet a diákokkal: **Babicz Mária** és **Jean-Luc Cronn**. Nem kis büszkeséggel számolok be a francia-tanításról, a tanulókról és az eredményekről Babicz Mária tanárnőt idézve. „A franciát második, választható idegen nyelvként tanulják diákjaink a 9. évfolyamtól kezdve a 12-ig, az érettségig, heti 4, illetve 5 órában. Felmenő rendszerben, mintegy 240 gyerek tanult eddig nálunk franciául. Jelenleg is több mint százan vesznek részt a franciaórákon. – Az a legnagyobb siker, hogy szívesen és szeretettel tanulja ezt a nyelvet a diákok többsége. Nagyon büszkék vagyunk szorgalmas és tehetséges diákjainkra, akik évről évre kiváló eredményeket érnek el. Eddig minden évben volt például OKTV (Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny) döntőseink franciából. (Volt már 8., 5., 11., 3. sőt 2. helyezettiink is. És ez nem kis dolog, ha belegondolunk, hogy gyerekeinknek az ország legjobbjaival kell versenyezniük.) Nyelvvizsga eredményeink is igen jónak mondhatók, hiszen második idegen nyelvről van szó. Középfokú nyelvvizsgát szerez általában a franciául tanulók 40-50 százaléka, de tavaly még ennél is szebb eredménnyel büszkélkedhattünk: egy 17 fős csoportból 12 tanuló szerezte meg a C típusú középfokú nyelvvizsgát, 1 tanuló felsőfokú C típusú, egy másik pedig A típusú (szóbeli) felsőfokú nyelvvizsgát tett. Nyert már diákunk országos francia nyelvű műfordítási versenyt is. – Az első franciás csoportból, akik 2000-ben érettségiztek, egy tanuló végezte el a BME francia nyelvű képzését, s kapott a magyar diplomája mellé egy francia nyelvűt is. Többen közülük már francia érdekltségű cégeknél dolgoznak. Néhányan Belgiumban (Liège) tanulnak, vagy tanultak ösztöndíjasként. Egy volt diákunk Párizs egyik elit egyetemén folytat gazdasági tanulmányokat. Nagyon sokan végzik tanulmányaik egy részét francia nyelvterületen. – A jó eredmények elérésében nem kis része van anyanyelvi lektorunknak, Jean-Luc Cronn-nak, aki kezdetektől fogva iskolánk tanára. Minden évben szervez egy párizsi utat diákjaink számára. Ezen kívül élő és aktív testvériskolai kapcsolatunk van a Masseur-i Saint-Christophe Gimnáziummal több, mint tíz éve. Két-három évente elutazhatunk hozzájuk, láthatjuk a Földközi-tengert, az Atlanti-óceánt, a Pireneusokat, elzarándokolhatunk Lourdes-ba. Diákjaink többször adtak már Franciaországban színvonalas komolyzenei koncertet, és mutattak be magyar néptáncot nagy sikerrel. Egyéni, szakmai diákcsere-programot is bonyolítunk a franciákkal, környezetvédelem és biológia témakörben Kerényi Zoltán tanár úr vezetésével. – Ebben az évben három volt diákunk fog végezni az ország különböző egyetemein francia szakon. Külön öröm számunkra, hogy egyikük éppen most végzi nálunk franciatanári szakmai gyakorlatát. Úgy érezzük, hogy a jelenlegi franciaoktatás a premontrei gimnáziumban méltó folytatása annak a színvonalas munkának, amelyet a hajdani Lycée Français-ben elkezdtek.”

A jubileum alkalmával felidézem a franciatanulással kapcsolatos személyes emlékeimet: Ottó atya inkább latin-német műveltségű volt, de mivel a szétszórás nehéz éveiben is a jövőről álmódott, szeretett iskolája francia karakterét sosem feledte el. „Clandestin” premontreiként már a negyedik évtizedemet tapostam, amikor rendi feladatként a francia nyelv elsajátítását róttam rám Ottó. Megvallom, inkább csak szerzetesi engedelmségből kezdtem el napi munkám mellett a magánórákat egy kiváló nyelvtanárnál, Eckhardt Sándor professzor lányánál. 1980-ban, negyven évesen megkaptam életem első útlevelét, és arról álmodoztam, hogy a Szajna-parton csiszolom francia tudásomat, meglátogatom a híres francia katedrálisokat, és megnézem a Loire-menti

kastélyokat. Ottó atya azonban másképp gondolta: „Frigoletbe utazol, az egész időt a Premontrei Apátságban töltöd, hazajössz, és leteszed az állami nyelvvizsgát a francia nyelvből!” Az apátságba érkezve franciául még a nevemet sem tudtam elmondani, de boldog voltam, mert ott öltöztettek be életem első fehér premontrei habitusába (holott már közel 20 éve premontrei voltam!), és hazatérve szent engedelmeségből letettem a nyelvvizsgát is. A rendi nagy találkozókon így akár egy magyar is közvetíthet szent rendünk német, angol, flamand és francia Babelében! Ismét valami, ami Ottónak köszönhető!

Az évforduló alkalmából szeretettel gondolunk a **Lycée Français** élő és elhunyt alapítóira, tanáira és diákjaira. Hisszük, hogy a múlt legszebb dicsérete a folytatás, a jelen!

Ullmann Péter Ágoston O.Praem.

A francia gimnázium alapítása

(átvéve a Francia Gimnázium 1938-39-es ÉVKÖNYVÉ-ből)

A gödöllői francia gimnáziumot a magyar királyi kormány alapította 1938-ban, a francia kormány egyetértésével és közreműködésével. A nagyméltóságú vallás- és közoktatási miniszter *dr. Gerinczy Pál* jászóvári préposthoz intézett iratában (VKM. 109.944/1938. sz. a.) a premontrei rendet kérte fel, hogy 1938 év szeptemberétől kezdődőleg a gödöllői intézetbe szorosan beillesztve francia tagozatot létesítsen, amelynek évről-évre fokozatosan teljes jogú és érvényű francia gimnáziummá kell kinőnie magát.

A VKM. 38.967/1938. V. ü. O. sz. kelt írása tudomásul vette Marc Scherer (Licencié ès Lettre, Diplôme d'Études Supérieures de Philosophie) a francia külügyminisztérium által Magyarországra küldött gödöllői francia gimnáziumi tanár működését.

A francia gimnázium első évfolyama tizenkét tanulót számlál, akiket a magyarországi gimnáziumokban szokásos szabályok szerint íratnak be. A francia gimnázium növendékei az első évben minden tantárgyban a magyar gimnáziumok tantervét követik, a francia nyelv kivételével. A francia tanítás a francia oktatás céljaira berendezett teremben folyik. Az osztály könyvtára jelentős számú tankönyvvel dicsekszik, amelyeket a francia külügyminisztérium által a francia könyvkiadók küldtek a gödöllői intézet igazgatójának.

A tanítás célját a jóváhagyott Tanterv e szavakkal jelöli ki:

„A francia gimnázium célja, hogy a növendékekkel a magyar tagozatban elérhető ismeretek közlésével egyidőben elsajátíttassa a francia nyelv tökéletes ismeretét, és a francia műveltség és szellem finomságába avassa be a tanulókat.”

o - o - o - o - o

MEGHÍVÓ

A PREMONTREI SZENT NORBERT GIMNÁZIUM

és a

GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETE

tisztelettel és szeretettel hívja és várja

A JÁSZÓVÁRI PREMONTREI KANONOKREND

GÖDÖLLŐI FRANCIA GIMNÁZIUMA

ALAPÍTÁSA 70. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL RENDEZETT

MEGEMLÉKEZÉSÜNKRE

2008.ÁPRILIS 3.-ÁN 17 ÓRAKOR

GIMNÁZIUMUNK B. ÉPÜLETÉBEN

A FÉNYI OTTÓ TEREMBEN

Bárdy Péter
Gimnáziumi igazgató

Eördögh László Benedek O. Praem.
az Egyesület elnöke

Bernard LE CALLOC'H a francia FÖLDRAJZI TÁRSASÁG nagydíjasa

„Nyelvünknek és kultúránknak nemcsak ismerője és tudója, hanem érdemekben gazdag kutatója is a francia **Bernard Le Calloc'h**, aki 1945 után került Magyarországra, s a **gödöllői premontrei gimnáziumban** dolgozott a francia nyelv tanáraként. Az iskola megszüntetése után a budapesti francia követségen teljesített szolgálatot, majd diplomata lett. De ő egy hosszú életre elkötelezte magát a magyar nyelv és kultúra szolgálatára. A magyar után a tudós érdeklődése a finn nyelv és kultúra felé fordult, s Le Calloc'h-ot nem érdemtelenül választották a franciaországi Finnugor Társaság elnökévé.”

2007. november 24-én a francia Földrajzi Társaság párizsi ünnepi ülésén nagydíjat kapott életmunkásságáért, és kiemelten a „Moldvai csángók” és az „Erdélyi székelyek” c. francia nyelvű műveiért. Ebből az alkalomból idéztünk és idézünk egy részt *Kákonyi Péter* aláírással, a *Magyar Nemzet Magazin* 2006. május 6-i számában megjelent cikkből.

„Kutatásai, amelyeknek terméséből már tizenöt (magyarul írt!) esszét adott közre a Magyar Orvostörténeti Társaság, meglehetősen szerteágazóak. Középpontjukban azonban, talán nem túlzás ezt állítanunk, *Kőrösi Csoma Sándor* életútja áll. Említettük, hogy a kitűnő francia egy időben diplomataként dolgozott, és - szerencsénkre - épp Indiába vezette e minőségében a sorsa, ahol kikutathatta a világljáró székely nyomait.

Le Calloc'h ír *William Moorcroft*-ról, az angol orvorról és kalandorról, aki Ladakban és Kasmírban tevékenykedett, és akivel Kőrösi Csoma baráti kapcsolatban volt. Ez után arról elmélkedik a francia, hogy vajon megfelelhet-e a valóságban a közhiedelem, miszerint a székely világutazó maláriában halt meg. „A bámulatos egyöntetűség fátyla mögött egy ideig megoldatlan talány rejtőzött” – írja. Sorra veszi ezek után *dr. Campbell* feljegyzéseit, amelyeket Kőrösi Csoma betegségének utolsó stádiumában vezetett, s amelyek utalnak fejfájásra, gyulladásra, szédülésre, magas lázra, emésztési zavarokra és bőrszáradásra, majd „elmebeli zavarodottságra” és félrebeszélésre. Végezetül megállapítja, aligha malária okozhatta a tudós halálát, ám hogy pontosan milyen vírusos fertőzés, nem tudható, hiszen ezeket a kórokozókat jórészt csak a XIX. század vége felé lehetett azonosítani. Le Calloc'h értekezik továbbá *Sangs-Rgyas Phun-Chongs* lámáról, aki Kőrösi Csomát megtanította a tibeti nyelvre, és aki (nem mellesleg) orvos és csillagász volt.

Megtudhatjuk, ki volt *Johann Martin Honigberger* (1796-1869), a brassói születésű szász patikus és kalandor, aki csaknem egész Észak-Afrikát és Ázsiát bebarangolta, és akinek tudományát Párizstól és Londontól Tunézián át Kasmírig nagyra becsülték a kortársak. Olvashatunk még a könyvben sok más érdekesség mellett egy beszámolót *II. Rákóczi Ferenc* egyetlen unokájának, Charlotte-Joséphine-nek az életútjáról is, aki a vizitációs rend apácájaként hunyt el Franciaországban 1780 nyarán.”

Mi pedig, a Gödöllői Premontrei Gimnázium egykori diákjai szeretettel gratulálunk a francia nagydíjhoz.

Huszár Ottó öregdiáktársunk gyémántokleveles gépészmérnök

1921-ben született Budapesten. 1940-ben érettségizett a Gödöllői Premontrei Gimnáziumban. A Budapesti Műszaki Egyetemen 1947-ben szerzett diplomát. Munkahelye a Ganz és Tsa Villamossági Rt. lett. Villamosgép tervező volt 1985-ös nyugdíjba vonulásáig. Egyenáramú gépeket tervezett hazai és külföldi villamosok, mozdonyok hajtására. Egyetemi tervezési gyakorlatvezető is volt, diplomaterveket konzultált. Munkássága elismeréseként a Ganz Ábrahám nevét viselő vállalatok alapítványának életmű díját kapta, valamint miniszter-tanácsi elismerésben is részesült. A Magyar Elektrotechnikai Egyesületnek 50 éve tagja. 2007 őszén kapta a 60 éve diplomás mérnököket kitüntető gyémántoklevelet.

A Gödöllői Premontrei Öregdiák Egyesületnek megalakulása óta tagja, már jó ideje az 1940-ben érettségizett évfolyam felelőse. **Szeretettel gratulálunk öregdiáktársunknak!**

Megemlékezések elhunyt rendtagokról és diáktársakról

Dr. Márton Lajos Hugó O. Praem.

premontrei kanonok, préposti vikárius, hosszas szenvedés után, szerzetességének 73. és papságának 68. évében 2007. november 2-án hajnalban csendesen elhunyt Rómában, 94 éves korában.

1913. október 3-án született Zetelakán. 1934. december 9-én lépett a Premontrei Rendbe, Nagyváradon. Első fogadalmát 1935. december 10-én, ünnepélyes örök fogadalmát 1939. december 30-án, szintén Nagyváradon tette. 1940. május 5-én szentelte pappá Isten szolgája, Márton Áron püspök a nagyváradai székesegyházban. Szeptember 29-én a kánonjog lektorává nevezik ki a Jászóvári Rendi Teológiára. Utána a budapesti Norbertinum tanulmányi prefektusa, 1945. szeptember 1-jétől a Norbertinum régense. 1947-ben a-Római Szent Norbert Kollégium prefektusa, a generális apát asszisztense. Közben egyházbizományi doktorátust szerez a Lateráni Pápai Egyetemen, disszertációjának tárgya a Premontrei Kanonokrend Generális Káptalanainak jogtörténete. A legfelsőbb feljebbviteli bíróságához, a Rota Romanához készül ún. Rota-ügyvédnek. 1950-től 1953-ig a Premontrei Kanonokrend generális prokurátora. 1954-től 1968-ig a Premontrei Kanonokrend szentté avatásokkal foglalkozó generális posztulátora, ő vezette Boldog Herman-József stettfeldi premontrei kanonok szentté avatásának ügyét is. 1960-tól 1991-ig a Kirche in Not - Ostpriesterhilfe premontrei alapítású segélyszervezet osztályvezetője, később a római székhelyű részleg főszámvivője. A kommunista érában is fenntartja a kapcsolatot a szétszóródásba kényszerült, börtönbe vetett magyarországi, erdélyi és felvidéki rendtársaival. A segélyszervezeten keresztül minden rászoruló püspöknek és papnak, egyházmegyének és plébániának segít. Sok templom renoválása, több Rómában tanuló pap ösztöndíj-finanszírozása vagy más jellegű segítése köszönhető közbenjárásának. Innen vonul nyugdíjba az Isteni Megváltóról nevezett Nővérek római zárándokházába, ahol a nővérek káplánja, lelki atyja. Nyugdíjas éveiben is tevékeny, segíti a kommunista rezsim bukása után a Váradhegyfoki Prépostság visszaállítását, a Magyar Premontrei Cirkária többi kanóniájával együtt (Csorna, Gödöllő, Jászóvár). Budai Ernő Márton O. Praem. váradhegyfoki kormányzó, a prépostság külföldi ügyvivőjének kéri fel. Áldozatos munkájáért a Magyar Köztársaság érdemkeresztel tüntette ki. 1999-ben Fejes Rudolf Anzelm O. Praem. apát, prépost-prelátus préposti vikáriussá és a Prépostság provízorává nevezi ki. Ezzel járó feladatait lelkiismeretesen végezte, míg egészsége engedte. Az Isteni Megváltóról nevezett Nővérek szakszerű, figyelmes és nagyon gondos ellátásban részesítették. Élete és munkássága a Prépostság keretein belül, a Premontrei Kanonokrend központi kormányzatán belül korszakalkotó volt.

Emléke legyen áldott, földi élete legyen Istentől megjutalmazott! R.I.P!

Anzelm apát váradhegyfoki prépost-prelátus (a Vasárnap c. hetilap közlése alapján)
(Temetése november 5-én volt a római Santa Maria dell'Orazione templomban.)

RUBINT FERENC JÁNOS EV. O.Praem.

a Premontrei Kanonokrend Gödöllői Perjelségének tagja, 2007. december 13-án életének 72. évében elhunyt az Úrban.

Rendi testvérünk 1935. november 1-én született Budapesten. A Regnum Marianum közösség tagja volt. Itt érlelődött papi hivatása. 1954-ben tett érettségi vizsgája után főpásztora a Központi Szemináriumba küldte. Teológiai tanulmányait mindvégig kiváló eredménnyel végezte. Már diákonus volt, amikor 1959 tavaszán társaival együtt állami nyomásra eltávolították a Központi Szemináriumból. 1959. december 19-én szentelte pappá Szabó Imre esztergomi segédpüspök zárt ajtók mögött a Kassai-téri Szentlélek templomban. Ettől kezdve különféle állásokban fizikai munkát végzett, majd az építőiparban műszaki tisztviselő lett. Mindeközben Tabódy István révén, két másik társával megtalálta a kapcsolatot a Premontrei Renddel. Ők hárman lettek a szétszóródás éveiben a később újraalakult Gödöllői Perjelség középgenerációja. 1960-ban egyszerű fogadalmat tett, a rendben János evangelista nevét kapta. 1963. augusztus 28-án letette az ünnepélyes fogadalmat Fényi Ottó kezébe a romos zsámbéki prépostsági templom titulusára.

1967-ben főiskolai tanulmányok után építész szaktechnikusi diplomát szerzett. 1967-től 1990-ig építész tervezőként dolgozott. Polgári foglalkozása mellett lehetőség szerint mindig vállalt lelkipásztori kisegítést is. Korábban az Egri Főegyházmegye északi részein, és különösen sokat segített Balogh István atya plébániáján, Göncön. Később előjárója megbízta őt, mint a titokban létező zsámbéki premontrei közösség tagját a zsámbéki plébánia állandó kisegítésével.

1990-ben Szakos József székesfehérvári megyéspüspök az újjáalakult Gödöllői Perjelségre bízta a plébánia lelkipásztori ellátását. Az első premontrei plébános Ferenc atya volt Zsámbékon, és kevés ideig a mányi plébánia vezetésével is megbízták. 1991-től 1997-ig Budapesten a Pozsonyi-úti premontrei kápolnában kisegítő lelkész. Ezután egészségi állapotának romlása miatt a Bosnyák-téri Páduai Szt. Antal templomban vállalt kisegítést, és a templom keresett gyóntatója volt. Ebben az időben egészségi állapota egyre romlott, ezért 2005-ben befogadták Székesfehérváron az Országos Papi Otthonba. Utolsó éveiben alázattal fogadta a betegséget és a kiszolgáltatottságot. Végül agyvérzést kapott, és az idős paptestvérek imádságos közösségében visszaadta lelkét Teremtőjének. Földi maradványait 2007. december 28-án, Aprószentek ünnepén 11 órakor Zsámbékon helyezték örök nyugalomra abban a temetőben, ahová maga is sok elhunyt hívet kísért el utolsó útján.

REQUIEM AETERNAM DONA EI DOMINE!

Kivonat Ullmann Péter kormányzó perjel gyászjelentéséből

Búcsú Fabinyi Józseftől

Az 1931-ben Gödöllőn érettségizett osztály utolsó még élő öregdiákja. Öt évvel ezelőtt rövid cikket közöltünk róla a félévenként megjelenő körlevelünkben. Az őszi körlevelet már nyomdába adtuk, amikor gyászjelentését olvastuk, ezért csak mostani számunkban emlékezünk meg róla, idézve a régebbi írásból egy részt, mellyel tisztelgünk az ő emlékének.

„A gimnázium első érettségizői közt voltam 1931-ben, mint bentlakó. Érettségi után a Ludovikára civilként pályáztam, ami eleve hátrányt jelentett, de egy éves önkéntes katonai szolgálat után behívtak. 1940-ben a vezérkari tisztképző akadémiára jelentkeztem, ahova felvettek. 1944-ben a Kárpátok külső vonulatán lévő frontra kerültem. Karácsonykor bent rekedtem Budapesten, ezért a Testnevelési Főiskolán jelentkeztem. Februárban egy orosz tiszt belém lőtte az egész pisztolytárat, összeestem, ezért otthagytak. Szerencsére hamar megműtöttek és így a karom mozgatásának korlátán kívül nem maradt semmi hátra. Ahogy kikerültem a HM-ből, segédmunkás lettem, amíg 51-ben ki nem telepítettek. 53-ban Solymáron kaptunk lakást. 78-ban mentem nyugdíjba. 1983-ban kezdtem irogatni katonai témákról. Nyolcvan évesen döntöttem úgy, hogy pályázom a kandidátusi fokozatra, amit disszertációm alapján simán megkaptam.”

Ezt a részt egy interjúból idéztük, ezen kívül az egyik emlékkönyvünkhöz írott megjegyzéséből a következőket vettük be az öt évvel ezelőtti körlevelébe.

„A könyvben Fábry Pálról és Bárándy Györgyről írott néhány kitétel helyesbítésre szorul. Elsőként abba a hálóbába kerültek, ahol felügyelő voltam, így jól ismertem őket. A premontrei gimnáziumba bekerülni nemcsak „sikk és úri divat volt”, hanem egyszerűen a szülők a gödöllői iskolát választották, mert az fenntartotta a már kiválónak ismert kassai, rozsnyói és nagyváradai intézmények színvonalát. Hasonló más kiváló iskolák is voltak, mint például a Villányi úti ciszterci vagy a piarista gimnázium, a Toldi reál-gimnázium.”

Nyugodjék békében!

Megemlékezés további, az 1930-as években érettségizett öregdiaktársainkról

Ősszel búcsúztak hozzátartozóik az **1936-os évfolyam** két öregdiákjától: **Bajor Istvánt** Budapesten, **Luttor Károlyt** Torontóban (Kanada) helyezték örök nyugalomba. Évfolyamtársaik közül még hárman élnek, külföldön. **Jászberényi Andor** az **1938/B évfolyam** tagjaként vett részt egyesületünk életében. Röviddel lapzártánk előtt kaptuk a hírt, hogy meghalt. Az Egyesület tagjai közül már csak néhányan emlékeznek rájuk, de mindnyájan őszintén **kérjük a Jó Istent, hogy adja meg nekik és a többi elhunyt diáktársunknak az örök élet boldogságát!**

Dr. Berente István emléke

Gödöllő főútvonalán, a mai Dózsa György út 30. szám alatt az egykori lakóháza helyén álló épület falán a 2007. évi Semmelweis Napon leplezték le dr. Berente István /1887-1958/ egykori községi és tb. járási orvos emléktábláját, amely et a városban működő Dr. Lumniczer Sándor Alapítvány helyezett el Berente doktor születésének 120. évfordulója alkalmából /s akit már korábban posztumusz Lumniczer Díjjal tüntetett ki/. Az alapítvány tevékenységét dr. Makra Csaba fogszakorvos, a kuratórium elnöke szervezi.

Az esemény megemlézése azért kívánczik egyesületi kiadványunkba, mert dr. Berente István /mint szakvizsgázott iskola- és tisztiorvos/ 1924-től 1946-ig volt a gödöllői premontrei rendház, konviktus és gimnázium orvosa, illetve iskolaorvosa. Idősebb öregdiáktársaink közül bizonyára nem egynek fűződik hozzá személyes emléke is.

Az emlékhely létesítése alkalmával ugyancsak öregdiák társunk, dr. Vámos János ny. főorvos, Gödöllő város díszpolgára mondott tartalmas, közvetlen hangvétellű, szép megemlékezést az egybegyűlteket előtt. Ennek során Berente doktor életének és szakmai működésének ismertetését a hozzá kapcsolódó személyes emlékeivel is színesítette. Tudniillik - már gyakorló orvosként - az 1950-es évek közepén nem egyszer sietett az akkor már súlyos szívasztómával küszködő idős pályatársa segítségére.

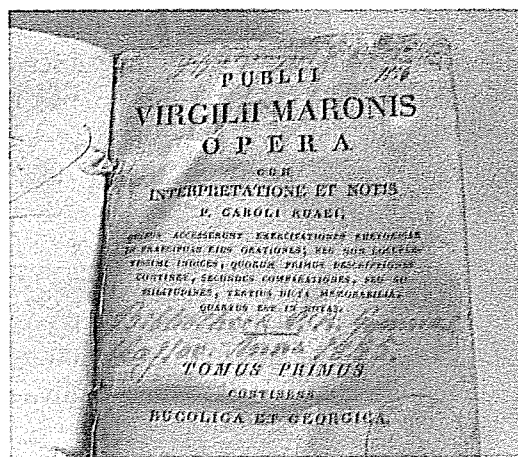
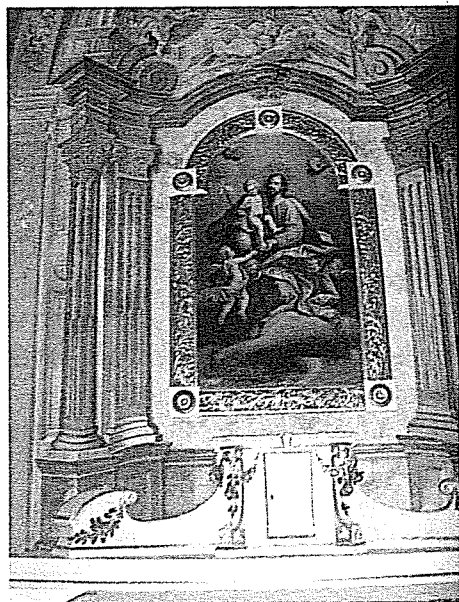
Nem is csoda, hogy a kitűnő orvos és gödöllői helytörténészként is maradandó eredményeket produkált, általános tiszteletnek örvendő közéleti személyiség végső soron a halálához vezető szívbajt kapta. A Rákosi-korszakban, 1952-től az egzisztenciális létét közvetlenül érintő méltánytalan szekaturáknak volt kitéve /nyugdíját 65 éves korában minden indok nélkül megvonták/. Magánéletében is súlyos problémák jelentkeztek /István fia, a kitűnő, sportos megjelenésű fiatalember lábát amputálni kellett/.

Az emléktáblát rövid beszéd kíséretében Pintér Zoltán, a város alpolgármestere és Gyors Fanny, az aposztrofált személyiség ükunokája leplezte le, majd elhelyezték a gödöllői Tormay Károly Egészségügyi Központ, a Lumniczer Alapítvány és a városi önkormányzat koszorúit. Ezt követően az ünnepség résztvevői a Dózsa György úti római katolikus temetőbe vonultak át, ahol a családtagok koszorúzták meg dr. Berente István sírját. Egészségünk ifjúkori gondozójának nevét ezután már méltán őrzi emléktáblája is Gödöllő főutcáján.

Dr. Király Pál

A kassai Premontrei templom Szent József mellékoltára és egy Vergilius könyv

A Körlevél következő oldalán olvasható a Kassáról kapott levél, amelyet *Banyko Attila Joachim O.Praem* állított össze és Czima György öregdiáktársunk továbbított. A levélhez kaptuk a felújított Szent József oltár képét is, amely arra az oldalra már nem fért, ezért ide mellékeljük. A másik kép a megtalált Vergilius könyv borítóját mutatja. Ezt is Kassáról küldték a Körlevél számára.

Levél Kassáról.

1938 őszén újraindulhatott a kassai premontrei gimnáziumban a magyar nyelvű oktatás. Szinte hihetetlen - de való - hogy 70 évvel ezelőtt léptük át dobogó gyerek-szívvel ennek a hajdan nagy múltú iskolának a küszöbét. Akkor kezdtünk járni diákmiséinkre is a premontrei templomba. Napjainkban nagyarányú javítási és megújítási munkálatok folynak a templom külsején és belsejében is, Bartal Károly Tamás apát úr áldozatkészsége folytán. Mivel kedves, fiatal Banyko Attila Joachim atyánk oly lelkesen folyik bele a munkálatokba és nagy érdeklődéssel fordul a történelmi múlt felé, őt kértük meg, hogy számoljon be az elért eredményekről.

Czima György

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Premontrei Rend gimnáziumainak öregdiákjait és ezen Körlevél olvasóit. Nagy örömmel fogadtam a felkérést, hogy a kassai premontrei templom területén végzett munkákról beszámoljak. Ez úton is hálás köszönet a bizalom kinyilvánításának minden formájáért. Fölöttébb nagy öröm számomra, hogy templomunk az elmúlt évek óta, 2004-től kezdve elindult a felújítások útján. Előbb belülről, melynek legfrissebb gyümölcse a Szent József mellékoltár (*képét lásd a Körlevél előző oldalán*), és a padok első negyed része (bal hátsó), melyet Bartal Károly Tamás jászói apát úr 2007. 12. 7.-én áldott meg. Az említett padrész „szétszedések” előkerült egy pénzérme 1695-ből, melynek felirata a következő:

**LEOPOLDUS . D. G. R. I. S. A. GE. HU. BO. REX.
OSTERREICHISCHE . LAND . MUNZ . 1695.**

Korábban már elkészültünk a sekrestye barokk szekrényének (1719-ből), a főoltár és a szembe-oltár felújításával, valamint új ambó elkészítésével. Jelenleg annak a padrésznek a megjavításába kezdtünk, melyben – ahogyan Húsvéti emlékeiben írja – **Boldog Salkaházi Sára testvér** is helyet foglalt. „*A templomban megvolt a szokott helyünk. Balra az első padban, annak is a bal szélén. Tudta ezt a templomban mindenki.*” A templomtörténet egyre mélyebb megismerésének, valamint az említett munkálatoknak, de leginkább az isteni Gondviselésnek köszönhető, hogy a templom területén 2006-ban megtaláltuk a kassai premontrei gimnázium zászlóinak rúdjaikat. A 2007. évi öregdiák találkozón erről részletesen beszámoltam. Kutattam a zászló után is, de a feltételezett helyen – *a templom déli tornyának valamelyik ablak fülkéjében* – nem azt találtam. Ám – hála Istennek – diapozitívok, menyét preparátum, diáksapka jelvény az, ami előkerült. Ez utóbbi valószínű bizonyítéka, hogy abba az óriási törmelék rengetegbe a gimnázium diákjai rejtették el az említett tanulmányi kellékeket. Hála nekik is! Majd megtudtam, hogy a gimnáziumi zászló milyen módon lett „kimenekítve az épületből” és hol lehet keresni: a padláson, pontosabban az Egyetem utca oldali padlástérben. Sajnos a zászlót nem találtam, mind amellet, hogy kézre kerültek térképek, melyekkel – elmondás szerint – be volt takarva. Ezen a térképen a gimnázium pecsétje is jól látható. A zászló utáni kutatás azonban nem volt eredménytelen. Az egyik gerenda alatt egy könyv várt rátalálójára. Vergilius műveit tartalmazza, latin nyelven, melyet 1817-ben nyomtattak Budán. A benne található kézzel írt bejegyzés alapján a könyv 1855-től a Premontrei Rend kassai gimnáziumi könyvtárának a tulajdona. Katalógusi száma: **Ca 245**.

Bár korábban akadtam rá, de szintén említésre méltó, egy zászló, melyet **Lengyel-Reinfuss Ede** tanár és festőművész festett. Kör alakú mezőben látható Mária a gyermek Jézussal. A zászló anyagát ezüst szálakkal hímzett mintázat szegélyezi. Mint gimnáziumunk egykori rajztanára, templomunk részére két festményt is készített, a **Szent kassai vértanúkat** valamint **Szent Norbert** atyánkat ábrázolva 1926-ból. Ez abba az időszakba esik, amikor templomunkban a legnagyobb felújítási munkálatok mentek végbe, beleértve a templom belső kifestését is, Orosz Rezsőnek köszönhetően, aki egykori rendtársunk Orosz Marián édesapja volt.

Meggyőződésem, hogy a jelenben zajló munkálatok, méltók nagy elődeink emlékéhez. Nélkülük üresség tátongana, amit senki és semmi nem lenne képes betölteni. De, hogy mi – Kassán tevékenykedő premontreiek – mennyire vagyunk méltók elődeink hősiességéhez, azt majd egykor az Örökkévalóság Királya mondja meg. Legyen áldott az Ő neve.

Banyko Attila Joachim O.Praem.

VÁLTOZATLANUL KIVÁLÓ SZÍNVONALON

Minden cigány a maga lovát dicséri. Ez talán mentség a szerénynek nem nevezhető címre. De mivel a kimagasló oktatási színvonal mindig is jellemezte a Premontrei Gimnáziumot, ezért számunkra is fontos zsinórmérték az eredményes oktatás, a jó tanulmányi és sportverseny eredmények.

A középiskolák összesített tanulmányi teljesítménye jól nyomon követhető az évről-évre megjelenő „A középiskolai munka néhány mutatója” c. könyvben. Az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet által szerkesztett sorozat tavaly év végén megjelent vaskos kötete a 2005/2006-os tanév, valamint a 2002-2006-ig terjedő időszak összehasonlító adatait tartalmazza nagyon sokféle bontásban mintegy 250 oldalon keresztül. A több mint negyvenféle táblázatban a középiskolákat 5 csoportra bontották: kiváló, jó, átlagos, gyengébb, gyenge kategóriákat megállapítva. Például a kiváló azt jelenti, hogy a vizsgált mutató szempontjából az adott intézmény az iskolák legjobb 10%-ában van. Örömmel mondhatom, hogy gimnáziumunk minden ilyen adat tekintetében a kiváló kategóriában szerepel. A sok mutatószám közül két igen fontosat emelnék ki: az érettségi vizsgák %-os eredményét – ez talán a legobjektívebb – és a felvételi arányokat. Nos, a 2005/2006-os tanévben 11 tantárgy érettségi vizsgájának %-os teljesítménye tekintetében a középszintű vizsgák 80,2%-os eredménye 988 magyarországi középiskolából a 16. legjobb. Az emelt szintű érettségik 77,5%-os átlagos eredménye pedig a 20. „helyezést” jelenti a majdnem 1000 hazai középiskola rangsorában. Az elmúlt 5 év átlagában a jelentkezők 82,5%-át vették fel egyetemre és főiskolára, ami a rangsorolt 936 középiskolából a 40. legjobb.

Az oktatás eredményessége mellett a nevelés legalább ilyen fontos, ami persze objektív számokban nemigen mérhető. De talán azok a közösségi programok, amikről a következő oldalakon beszámolunk némi képet adnak erről a területről is. Külön cikk ugyan nem szól a Premontrei Estéről, de azt hiszem, hogy Wittner Mária személyes emlékeit felidéző előadása az '56-os forradalom ünnepe előtt mély nyomokat hagyott a diák hallgatóságban. Hasonlóan érdekfeszítő és tanulságos volt a Szent Erzsébet-év lezárásaként, Erzsébet napon tartott előadás, ahol Maczkó Mária népdalénekes és Szekeres Erzsébet textilművész volt a vendégünk a Fényi Ottó teremben. Ekkor vehették át az Öregdiák Egyesület és az alapítvány által kiírt iskolai Szent Erzsébet pályázat nyertesei is a jutalmakat.

A többi fontos eseményről – bálokról, kirándulásokról, sporteseményekről, versenyekről – az iskola tanulói készítettek egy kis ízelítőt az olvasók számára.

*Bárdy Péter
Igazgató*

24 órás kosárlabda-verseny

2008. január 20-án reggel 9 órakor befejeződött iskolánk legnagyobb sportrendezvénye, a 24 órás kosárlabda-maraton.

Mint ahogy az lenni szokott, a Premi jelenlegi és volt diákjai is nagy kedvvel pattogtatták a labdát, és azt hiszem mindannyiunk nevében kijelenthetem, hogy bár nem volt minden tökéletes, mi jól szórakoztunk. Akiknek sikerült eljönniük, azok tudják, hogy miről beszélek, úgyhogy ez a cikk inkább szóljon azoknak, akik nem tudtak eljönni.

Először elnézést szeretnék kérni, amiért a vizsgaidőszak közepére raktuk a rendezvényt. Felsőbb iskolai körök nyomásának engedve választottuk ezt, és csak későn értesültünk róla, hogy ez nem felel meg mindenkinek. Másodsorban elmesélném, hogy mi történt ezalatt a 24 óra alatt, de mivel ezt már többször is leírtuk, ezért inkább az újdonságokról írnék.

Az első érdekesség, hogy idén sikerült megnyernünk a Decathlon segítségét, ami négy kosárlabdával támogatott minket. Újabb szórakozási lehetőségekkel is bővült idén a rendezvényünk: megjelent a jól sikerült Cso-csó bajnokság, valamint az Öregdiákok Egyesülete által támogatott és

szervezett 3 pontos dobóbajnokság, ami Köles Gergő győzelmével ért véget.

Ezúton szeretném köszönetünket kifejezni az öregdiákoknak, hogy részvételükkel emelték a 24 órás kosár színvonalát és igen értékes segítséget nyújtottak a lebonyolításban is.

Köszönjük és viszlát jövőre!

Mészáros Márton 11.a.

„Langsam spazieren, nichts ugribugri” -beszámoló a 2007-es duisburgi cserediákprogramról-

Szeptember 12-én indultunk a ferihegyi repülőtérrel...illetve indultunk volna, ha nem fedezik fel rögtön a csomagunkba rejtett bombát (vagyis egy rendkívül veszélyes vegyi fegyvert, értsd: Pet palack). Miután sikerült tisztázni magunkat, elszálltunk a narancssárga színben tündöklő gépünkkel.

Megérkezésünk ijedelmekkel járt, mind német, mind magyar részről. A kezdeti bizonytalanság („Kati néni, de én akkor sem tudok németül!”) később sem múlt el, csak enyhült.

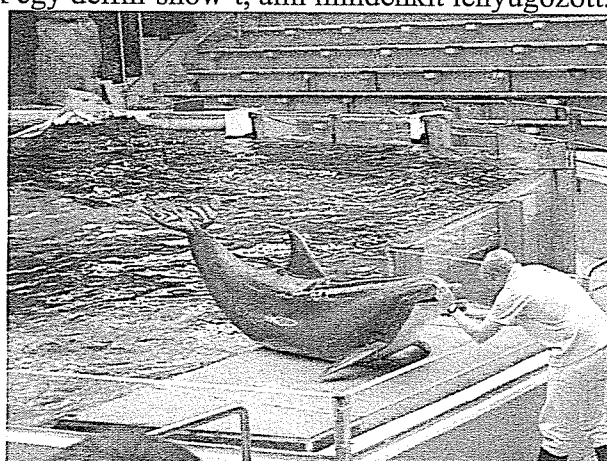
Az első este az igen optimista családok még megpróbálták kommunikálni velünk, de lelkesedésük hamar alábbhagyott. Persze reggel már minden könnyebben ment, hamar összebarátkoztunk.

Idén sajnos kevesebb „közös” program volt, de mégsem szigetelődünk el egymástól, mert vendéglátóink gondoskodtak arról, hogy ne maradjunk egyedül.

Ismét megtapasztaltuk a német tanítási órák „fegyelmét” (ti. ki tudja pontosabban eltalálni a tanár hátát a rádióval) és a német diákok széleskörű tájékozottságát a világ dolgaiban („Magyarország? Az olyan, mint Bulgária????”).

Sétáltunk egy nagyot Düsseldorfban, fellifteztünk a 168 méter magas TV-toronyba is, ahonnan a kilátás szó szerint szédítő volt.

A gyönyörű duisburgi állatkertben megnéztünk egy delfin-show-t, ami mindenkit lenyűgözött.

Innentől következtek a diákok által szervezett programok: sétahajózás a kölni dóm tornyának megmászása után, éjszakai sárkányfesztivál, csúszdázás a gyártelepen, Dortmund-Bremen focimeccs (Dortmund nyert), gokartozás, diszkó, bowlingozás, mozi és a ottaniak kedvenc elfoglaltsága: „shopping” a Centroban.

Ez az öt nap sokkal gyorsabban telt el, mint amire az elején számítottunk. Mindenki ajándékokkal megrakva indult haza, szomorúan nosztalgiáztunk a repülőúton, fotóinkat mutatva, élményeinket mesélve egymásnak. Hazaérkezvén (miután újra megtanultunk magyarul) órák hosszat lelken-deztünk az itthoniak nagy örömére. Tavasszal várjuk vissza őket...

Szekeres Mónika, Szabó Anna XI.A

MIKULÁS KUPA

2007. december 8-án ismételten megrendezésre került az immár hagyományosnak mondható III. Mikulás Kupa. Idén hét csapat vállalkozott arra, hogy a 2002-ben végzett évfolyam hegemoniáját megszakítsa, és 1999 után újra legyőzze valaki ezt a csapatot az iskolából. Végül ez sikerült is, de ne szaladjunk ennyire előre.

Az „A” jelű kvartettbe az Igazgató úr sorsolása alapján a 11-12. évfolyam közös csapata, a 2000-2001-ben végzetek közös csapata, valamint a 2005 és 2007-es évfolyam került, míg a „B” jelzésűbe a 9. évfolyam, a Tanárok, valamint a 2002-ben és 2003-ban végzetek kerültek.

Összességében elmondható, hogy idén sokkal kiegyezettebb mérkőzések voltak, a végső győzelemre is esélyes csapatok alaposan megszenvedtek a továbbjutásért.

Eredmények:

A csoport

2000-2001 – 11.-12. évfolyammal	3:2
2005 – 2007-esekkel	4:3
2000-2001 – 2007-esekkel	6:1
11.-12. évfolyam – 2005-ösökkel	3:4
11.-12. évfolyam – 2007-esekkel	2:2
2000-2001 – 2005-ösökkel	3:2

Végeredmény:

1. 2000-2001-esek	9 pont
2. 2005-ösök	6 pont
3. 11-12. évfolyam	1 pont
4. 2007-esek	1 pont

B csoport:

2002 – Tanárokkal	6:0
2003 – Tanárokkal	4:4
9. évfolyam – Tanárokkal	4:0
2002 – 9. évfolyammal	6:4
2003 – 9. évfolyammal	4:4
2002 – 2003-asokkal	5:0

Végeredmény:

1. 2002	9 pont
2. 9. évfolyam	4 pont
3. 2003	2 pont
4. Tanárok	1 pont

Az elődöntők eredményei:

2000-2001 – 9. évfolyammal	5:1
2005 – 2002-esekkel	2:6

A 3. helyért:

9. évfolyam – 2005-ösökkel	2:6
----------------------------	-----

Döntő:

2000-2001 – 2002-esekkel	4:1
--------------------------	-----

Gólszerzők: Dóczi, Holczmann, Kmetty, Büttner ill. Bajnóczi

Így tehát megtört a 2002-ben végzetek hosszú sorozata, és iskolai tornán 8 év után ismét legyőzőre találtak. A két évfolyam közös csapata olyan játékerőt képviselt, hogy a csere nélkül felálló címvédők az ötödik meccsükön már nem tudták tudásukat adni, így végül megérdemelten nyerte a tornát a „leghosszabb cserepaddal” rendelkező 2000-2001-es évfolyam.

A torna gólkirálya **Gémesi Csanád** (2005) 10 góllal, míg a torna legjobb kapusa **Riedl István** (2000-2001) lett.

A győztes csapat tagjai: **Riedl István, Holczmann Olivér, Büttner András, Bedő András, Nagy Tamás, Kmetty Zoltán, Dóczi Gábor és Horvai Gergely**

Bajnóczi Gergely (2002.B)

Olvasóverseny

2007. december 10-én három különösen izgatott lány ült a Gödöllői Királyi Kastély dísztermének hatos számú asztalánál. Döntő volt. Az olvasóverseny döntője. Hónapok kemény felkészülése állt mögöttük, sok olvasás és most itt vannak az utolsó részben, a végén. Erősen szorították egymás kezét, és közben az elmúlt két hónapon gondolkoztak...

Október elején magabiztosan jelentkeztek, hiszen az előző 2 évben megnyerték már a versenyt. Kötelező könyveket kellett elolvasniuk, kettőt Sisiről, egyet Vernétől. Akkor még csak az elődöntőre készültek. Mikor ez lezajlott, kiderült, hogy továbbjutottak a döntőbe. Nem lepte meg őket. Ezután szinte minden energiájukat erre fordították. Olvastak, készültek, tanultak, s az utolsó nap egyre közeledett...

Aztán egyik reggel arra ébredtek, hogy igen, itt van. Eljött a döntő napja. Nyugodtan mentek a kastélyba. Felkészültnek érezték magukat. Kicsit megijedtek, mikor meglátták az ellenfeleiket, de utána nem volt idő további ijedezésre, el kellett foglalni a helyüket. A verseny elkezdődött.

Készülniük kellett előre egy olyan tárgy bemutatásával, amely Sisi tulajdonában lehetett. Rendben ment minden... az elején... aztán hibáztak párat, elbizonytalanodtak. Próbálták biztatni egymást és a lelkük mélyén reménykedtek.

Mikor véget értek a feladatok, szünet következett, mialatt kicsit lenyugodhattak a versenyzők. Az a pár perc pillanatok alatt elrepült. Újra a díszteremben ültek és következett az eredményhirdetés. A szervezők sokáig húzták az időt, mindenki egyre idegesebb lett. Aztán szépen, lassan kiszólitották azokat, akik nem kerültek be az első háromba.

- Kérem az 1, 2, 4, 5, 7, 9, 10, 11 és 12-es csapatokat!

A három lány öröme hatalmas volt. Nem bírták elhinni.

- Hogy-hogy? Lehetetlen – súgta az egyik.

- Aj már, nyugi!! Ez van. Tök jó – felelte a másik.

- Psszt!!

Kiszólitották a harmadik helyezettet:

- Kérem ide mellém a..... hármas csapatot!!

Taps. Hárman örültek talán a legjobban, de most már némán szóhoz sem jutva. Néhány köszönő szó után a dobogó alsó fokán álló csoport helyre ment, boldogan, de nem felhőtlen mosollyal az arcukon.

- a 2. díjat a nyolcas csapat viheti haza.

A hatos csapat szóhoz jut. Nevet, ujjong, sír. Most már biztos. Megnyerték, Újból. Harmadszor.

A jutalom sem maradt el. Gyönyörű könyvet kaptak Sisiről, oklevelet, játékot és persze felejthetetlen élményeket. Történelmet írtak. Az olvasóversenyek történetében mindenképp.

Büszkék voltak, mikor hazamentek, büszkék voltak másnap a suliban, büszkén emlékeznek vissza arra az esős délutánra, és büszkén fognak jelentkezni a következő évi olvasóversenyre is.

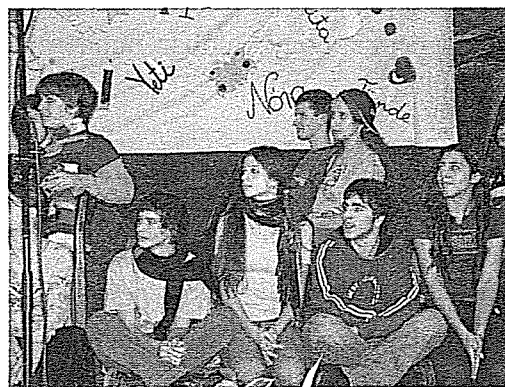
Korosa Petra, Oswald Réka, Radnóti Eszter 8.a.

Egy különleges éjszaka

Soha nem volt még olyan furcsa érzés átlépni a gimnázium küszöbét, mint idén szeptember elején. Mióta ide járunk, mindig voltak itt idősebb diákok. Most egyszerre eltűntek. Különös érzés volt és kicsit riasztó. Előre sejtette, amit még most sem szeretnénk elhinni, hogy hónapok kérdése, és mi is elhagyjuk ezt az iskolát. De szerencsénkre tizenkettedik elején az embernek nem marad sem túl sok ideje, sem túl sok energiája effajta merengésre. Mi is megfedekezünk minden ilyesmiről, amint kezdetét vette a készülődés a szalagavatónkra.

Már a kezdetektől fogva tudtuk, hogy a mi szalagavatónk más lesz, mint a többi. Ez persze évről évre így van, de ránk nézve kétszeresen is igaz volt, hiszen mi voltunk az iskola történetében az egyetlen olyan osztály, amelyik egyedül állt ki a szalagtűzéshez. Ez egyben azt is jelentette, hogy a szervezés folyamán mindenben egyedül kellett döntenünk. Eldöntöttük hát, hogy amennyiben ez lehetséges, a hagyományokhoz híven az egyetemi aulában tartjuk a szalagavatónkat. Azután eldöntöttük, hogy Zoli lesz a tánctanárnk, aki már szinte fogalom a premontrei végzősök körében. Eldöntöttük, hogy mit fogunk táncolni, és azt is, hogy mire és kivel. Eldöntöttük, hogy mit fogunk énekelni, és legvégül, két hónapnyi vitatkozás és szavazás után eldöntöttük, hogy az osztálytáncunkat lila és sárga pólóban fogjuk táncolni. Persze ezekben a hónapokban nem csak vitakoztunk, hanem keményen dolgoztunk is. A táncpróbák kicsit összekovácsolták azt, amit a viták kissé szétmorzsolni látszóttak. És a közös munka nyomán valami amorfból valami nagyon szép kezdett kibontakozni. Bár hogy pontosan mi is ez, az rejtély maradt a szalagavató bál estéjéig.

Akkor este ismét úrrá lett rajtunk valami különös, mégis jó érzés. Kicsit hihetetlen volt, hogy egyszerre belecsöppentünk a saját szalagavatónkba. De éreztük, hogy olyan emberek vesznek minket körül, akik szeretnek, és azért jöttek, hogy osztozzanak velünk ebben a fontos pillanatban. És amikor leültünk, történt még valami. Eltörpültek az elmúlt hónapok küzdelmei. Jól éreztük magunkat, és ott csak ez számított. Ajándék volt az este minden perce, a búcsúztató osztályok színvonalas műsorától kezdve a fényképeinkből készített összeállításon át az igazgatói beszédig. Csak ültünk és figyeltünk hol huncut vigyorral, hol elgondolkodó kifejezéssel az arcunkon, és persze kicsit izgatottan. Végül elérkeztek a szalagtűzés percei is. Kézen fogva vonultunk fel a színpadra, és úgy álltunk meg odafenn. Láttam, hogy másokat is megérint a pillanat és a felismerés, hogy már egy évig sem leszünk így együtt, egy osztályként. De tudtuk, hogy a szalag, amit kaptunk, életünk végéig összeköt minket a maga szavaival és szép, kerek betűivel: Premontrei Gimnázium, Gödöllő, 2000-2008.

A borús gondolatok hamar elszálltak, mert a szalagtűzést a táncaink követték. Az osztálytáncunkat olyan felszabadultan táncoltuk el, mint még soha, a keringő pedig a vendégek szerint varázslatosra sikerült. Két és fél hónapnyi munka gyümölcsét szakítottuk le az este utolsó közös eseményeként, hogy aztán szerteszéledve a teremben rokonainkat, ismerőseinket is megörvendeztessük egy-egy táncsal.

Így visszatekintve felejthetetlen este volt, amely bővelkedett vidám, komoly, emelkedett, szomorkás és felhőtlenül boldog pillanatokban egyaránt. Jó érzés tudni, hogy a szalag, amelyet most is olyan büszkén hordunk, örökre emlékeztetni fog minket ezekre a percekre és egymásra.

Kollár Fanni 12.a

Második Premontrei Öregdiákból a Premiben

„Kedves Gyerekek” – ezzel a megszólítással köszöntötte Bárdy Péter Igazgató Úr 2008. február 2-án a Második Premontrei Öregdiákból résztvevőit. A kezdeti, viszonylag alacsony érdeklődés ellenére végül több mint kétszázan gyűltek össze a „gyerekek”, így tanárainkkal együtt 225-en báloztunk! Saját magunk tapasztalata és a résztvevők visszajelzései alapján is elmondhatjuk: nagyon jó hangulatú bál kerekedett, aki ott volt, mindenki jól érezte magát. Ezt bizonyítja az is, hogy még hajnali fél háromkor is, ameddig a zenekar húzta a talpalávalót, nagyon sokan maradtak táncolni.

A vendégek este hat és hét óra között érkeztek, ezután kezdődött el a bál. A rövid megnyitóban Bárdy Péter Igazgató Úr szavai után a szervezők, Bese Gergő Péter és Szakmány Csaba köszöntötték az egybegyűlteket, s adtak tájékoztatást a technikai részletekről. Végül az Öregdiák Egyesület elnöke, Eördög László atya vezetésével mondtuk el közösen az étkezés előtti imát. Ezután következett a vacsora majd a zene, tánc, beszélgetés.

A berendezés és a programok kialakítása során igyekeztünk mindenki igényét kielégíteni. Az aulában hat órától négytagú zenekar szolgáltatott élőzenét a táncolni vágyóknak; kialakítottunk két helyiséget azoknak, akik a „hangos” zene helyett inkább beszélgetni szerettek volna régen látott ismerősökkel, öregdiáktársakkal, tanárokkal. A vacsora kínálatában is mindenki megtalálhatta a kedvére való ételt: voltak hidegtálak húsokkal és franciasalátával és meleg ételként pörkölt nokedlival.

A bál sikerességében nagyon nagy szerepük volt az osztályfelelősöknek, akiknek ezúton is szeretnénk megköszönni munkájukat. Ők voltak, akik értesítették osztálytársaikat a bálról, gyűjtötték a jelentkezéseket, és vitték nekik a jegyeket. S bár úgy tűnik, az öregdiákok közti információáramlás egyelőre még nem teljesen akadálytalan, az osztályfelelősök remek munkát végeztek!

Köszönjük szépen azok munkáját, akik a bál napjának délelőttjén eljöttek a Premibe, és segítettek az osztályok asztalainak kipakolásában, megterítésében, azaz abban, hogy a gimnázium aulája alkalmas és ünnepélyes legyen az esti bálozáshoz!

Köszönjük szépen Pál Sándorné, Erzsike néninek, gimnáziumunk portásának segítségét a jegyeladás során! Az osztályfelelősök tőle vehették át a jegyeket, melyeket osztálytársaiknak vittek.

És végül, de nem utolsósorban köszönjük gimnáziumunk vezetésének, hogy a helyszínt rendelkezésünkre bocsátották, és, hogy Péter bácsi és Gabi néni személyesen is sokat segítettek az előkészületek során!

Bízunk benne, hogy valóban minden résztvevő jól érezte magát ezen a bálon, s jövőre még többen lehetünk!

*Bese Gergő Péter és Szakmány Csaba
rendezők*

Fergeteges farsang a Premiben!

Mint minden évben, 2008-ban is megrendezésre került a farsangi bál a Premiben. A két szervező osztály, a 6.a. és a 7.a már jó előre, egy hónappal az esemény előtt elkezdte a szervezést. A hatodik és a hetedik a saját produkció mellett, már a díszítésre, a büfére is gondolt.

A farsangra minden osztály készül valami táncos, zenés produkcióval. Itt zsűri értékeli az előadásokat, és több díjat is kioszt.

Az „est fénypontja” a tombolahúzás, és a TANÁRI PRODUKCIÓ, amely most egy fergeteges SÜSÜ mese volt. A tombolahúzásról, aki vett jegyet, csodás ajándékokkal térhetett haza. Ezek közt volt gyönyörű könyv, vonalzókészlet, és aki elsőként ért a zeneterembe, egy MP3 lejátszóval lett gazdagabb.

A 2008-as farsangon olyan színesek voltak az előadások, hogy mindenki találhatott magának tetszőt.

Így zajlott a farsang: Kenő sorsolás – 12.a.

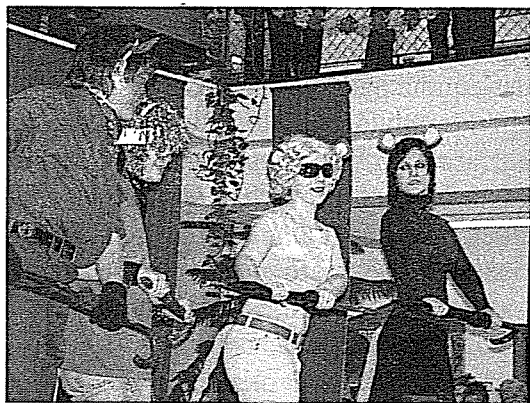
Történelem könyv – 5.a.
 „Ingyen cirkusz” – 6.a
 „Smily” – 8.a.
 Macskafogó – 11.b.
 Főzőcske – 11.a.
 Egyenlet – 9.c
 Zenei album – 9.b.
 Tánc, filmjelenetek – 10.c.
 „A füttyre jó a sok madár...” – 10.a.
 „Áramszünet” – 10.b.
 Urbéli játék, „Ufók” – 7.a.
 Esti mese – 9.a.

A Kenó sorsoláson a 12.a egy vicces és ötletes előadást mutatott be, amelyben a golyókat is a tizenkettedikesek jelképezték.

„Az ötödikesek még a farsangon is tanulnak!” Ez volt Csaba bácsi szövege a Történelemkönyvhöz. Ez igaz is, mert az ötödikesek első farsangjukon igazán kitétek magukért, történelmi alakokat mutattak be, a görög és római történelemből, mitológiából.

A hatodikosok jelenete az ingyencirkusz mutatványokkal, izgalmas produkciókkal és hátborzongató akrobataszámokkal mulattatta a nézőket.

A „Smily” alakítói, a 8.a-sok csodás összehangoltsággal kápráztatták el a publikumot. Szerencsére majdnem mindenki a felső sorokból figyelhette a képeket.

A Macskafogó „Csabovszki” (Szabó Csaba tanár úr mint Grabovszki) előadásával felejthetetlen élményt nyújtott. A film készítőinek igazán lehetne ajánlani a 3. részhez!

A Főzőcske úgy imitálta, ahogy a kanál kergeti a rizibizit, a kés vágja a zöltséget, mintha csak egy tányérban ültünk volna.

Szegény zsúri! Az Egyenlet Jutka néninek és Csilla néninek is kemény fejtörést okozott. Csaba bácsi most nagyon sajnálhatta, hogy nem volt zsúritag. Az „Eredmény”: 9.c

Mit kezd egy magyar fiatal egy zenei albummal?! Ezt Böbe néni és osztálya megmutatta! Megjelent Fekete Pákó, Sebeők János és még sokan mások.

A tánc-, és filmjelenetekben olyan profin utánozták a táncokat és jeleneteket, hogy Hollywoodba képzelhettük magunkat.

A sűrű, sötét erdőben Papageno segédletével madarat fogtak és füttyögtek az aulában. Ez a produkció az erdők legmélyére röpített minket.

Amikor már mindenki ágyban volt, megjelent a tévémaci és vidám meséket hallhattunk, láthattunk a Kockásfülű nyúltól a Nagy ho-hó-ig.

Méltó befejezés volt az Urbéli játék. A 7.a villódzó fényekkel és izgalmas ufó-kalandokkal fejezte be a műsort.

Az előadások után vidám táncház vette kezdetét, iskolánk népzenei együttese, a Szederinda húzta a talpalávalót. Következett a tombola, majd a TANÁRI PRODUKCIÓ.

Miután mindenki csillapította éhét és szomját a szülői segítséggel kitűnően működő büfében, kezdődhetett a várva várt diszkó.

Köszönjük az összes szervezőnek és résztvevőnek ezt a kitűnően sikerült mulatságot.

Szelba Szabolcs 6.a

Úti beszámoló az Egyesült Államokból

Családi okokból az elmúlt közel 30 év alatt többször jártunk Amerikában. Minden alkalommal igyekszünk valami természeti kincset, ritkaságot fölkeresni. Legutóbb tavaly nyáron jártunk az Államokban. Ez alkalommal a Yosemite Nemzeti Park, a King's Canyon és a Sequoia Park voltak kirándulásaink fő céljai.

A Yosemite Park a jégkorszaki gleccserek által szinte tükörsimára csiszolt szikláiról, valamint a világ legnagyobb, egyetlen gránittömbjéről, a Kapitány néven ismert szikláról híres. Gyönyörű a sziklától övezett völgy, ahol természetesen turistákat vonzó létesítmények vannak, de nem zavarva a természet természetes rendjét, illetve jól elkülönített területre telepítették a vendéglőket, butikokat, s egyéb ilyen rendeltetésű létesítményeket.

A gépkocsikat szintén jól elkülönített területeken kell hagynia a kirándulóknak, a park területén hibrid hajtású, ingyenes buszokkal lehet a távolabbi látványosságokat megközelíteni.

Sajnálattunkra a vízeséseket nem láthattuk teljes pompájukban, ugyanis a rendkívül csapadékhányos tél és a nem kevésbé csapadékhányos, s mindemellett forró tavasz és nyár miatt alig-alig csörgedezett a máskor rohanó, dübörgő vízesések sora.

A Yosemite parkból a King's Canyonon át a Sequoia Parkba mentünk, ahol leróttuk tiszteletünket a Sherman generálisról elnevezett és mellékelten bemutatott mamut fenyő előtt. Ezt a fenyőt a világ legnagyobb élőlényének tartják, s bizony a tövében állva elismeri az ember az elnevezés jogosságát.

A Yosemite parkban is, a King's Canyonban is vannak mamutok, de ezek gyatra unokái lehetnek csak a Sequoia parki 2000 éves óriásoknak.

A Yosemite parkból egy napi kirándulásnyira van egy történelmi emlékként megőrzött város, mely az aranyláz idején vált inkább hírhedtté, mint híressé: Bodie a város neve. Az utolsó lakója 1943-ban távozott a városból, melynek faházai az eredeti állapotukban mutatják az 1800-as években épült város képét. A házakat az idő vasfoga igencsak kikezdte, de nem renoválják egyiket sem, a karbantartás csupán az összedőlés, a végleges elpusztulás késleltetését szolgálja. Nem skanzen!

Igen érdekes a bányagépek meghajtásának modernizálása érdekében a közeli folyóvízre telepített villamos erőműtől a városba vezető villanydrótokat tartó oszlopsor: nyílegyenesen vezet mérföldeken, dombokon és völgyeken keresztül, mert akkoriban – 1850-60 táján – úgy gondolták az ottaniak, hogy az elektromos áram nem tud kanyarodni!

A városba vezető út a Mono Lake mellett vezet. Ennek a tónak a vize háromszor sósabb a tengerek vizénél. Egyetlen élőlény él benne, a *saltpetre* nevezett kis rákocsk. Ezenkívül még két érdekessége van a tónak. Mész tufa oszlopokat „termel” magából, ilyenekből egész szigeteket alakít, melyek a különböző vízi szárnyasoknak adnak letelepedési helyet.

A másik érdekessége a víz felszínén hihetetlen tömegben élő legyek sokasága. Ezek a szárnyasok terített asztalát jelentik, de bizony az indiánoknak is táplálékkul szolgáltak. Az idős indiánok rosszzallják, hogy a fiatalok nem hajlandók a régi szokásokat követni.

Flettner Gyula (1951)

Egyesületi életünk

2007. november 25-i Választmányi ülésünkön arról állapodtunk meg, hogy tagságunk megfelelő tájékoztatása érdekében Körlevelünkben rendszeresen számolunk a Vezetőség munkájáról.

A június 2-i Tisztújító közgyűlés óta Vezetőségünk négy alkalommal ülésezett. A november 25-i Választmányi ülésen a Főtitkár megisztelő és nehéz feladatához az Egyesület tagságának segítségét kérte, hangsúlyozva, hogy munkájában célkitűzése a korosztályos különbségek, az ötvenéves kihagyás hatásainak, az ebből fakadó lehetséges nézeteltéréseknek feloldása. Kérte, hogy a megválasztott új vezetőségen belül soha ne legyenek személyi ellentétek, mert ez akadályozza azt a munkát, amit közösen kell végezni.

A Vezetőség munkájának megfelelő végzése, a felelősségi területek elhatárolása érdekében Munkacsoportok kialakítása került elhatározásra, a következők szerint:

- Külső kapcsolatok: dr. Polcz Iván.
- Egyesületen belüli kapcsolatok: Bajnóczy Gergely, Bese Gergő, Farkas Alexandra, Flettner Gyula, Krajcs Judit.
- Lapszerkesztés: Ángyán Péter, Mayer László, dr. Polcz Iván, Szakmány Csaba.
- Jogi munkacsoport: dr. Csongorádi Anita, Krajcs Judit, dr. Sándor István Zoltán.
- Számítástechnika, nyilvántartás: Farkas Alexandra, Tóth Tibor.
- Gimnáziumi kapcsolatok: Várady-Brenner András.
- Irattár, emlékek gondozása, tárolása: dr. Csongorádi Anita, Erdélyi Zsuzsanna.

A munkacsoportoknak vezetője nincs, az elvégzendő munkáért közösen felelősek.

A munkacsoportok által elvégzett vagy folyamatban lévő feladatok:

- Egyesületen belüli kapcsolatok:
 - a 2008-ban érettségizők tájékoztatása az Egyesületről és az egyetemi továbbtanulási lehetőségekről decemberben megtörtént;
 - a hagyományos kosárlabda torna a Gimnáziummal közösen decemberben lezajlott;
 - a hagyományos Farsangi Öregdiák Bált február 2-án nagy sikerrel megrendeztük;
 - tavaszi kirándulás megszervezése; ennek részleteit külön cikk ismerteti;
 - évfolyamfelelősök szervezetének átdolgozása, feladataik meghatározása (folyamatban).
- Lapszerkesztés:
 - folyamatosan dolgozik az évente kétszer megjelenő Körlevél munkáin. Arra törekszünk, hogy lapunk korszerűsítésével, új és állandó rovatainkkal növelni tudjuk az érdeklődést olvasói táborában.
- 4. Emlékkönyv szerkesztésének befejezése, kiadásának előkészítése. Terveink szerint a 4. Emlékkönyv ez év júniusában, a Szent Norbert napi ünnepségre fog megjelenni.
- Jogi munkacsoport:
 - az Egyesület Alapszabályának átdolgozása, módosítása. A munka folyamatban van, terveink szerint a módosításokat a Választmány őszi ülésén fogjuk előterjeszteni.
- Számítástechnika:
 - tagsági regisztráció kidolgozása, beleértve az ezzel kapcsolatos nyilvántartásokat, (tagdíj-befizetések, elmaradások, stb.);
 - együttműködés a gazdasági felelőssel, illetve az őt ellenőrző Felügyelő Bizottsággal Egyesületünk anyagi helyzetének naprakész nyilvántartásában;
 - a Gimnázium által rendelkezésre adott számítástechnikai eszközök beüzemeltetése és használati rendjüknek kialakítása, az érdekeltekkel való ismertetése;
 - az Egyesület Honlapjának gondozása, naprakészen tartása.
- Gimnáziumi kapcsolatok:
 - a Gimnáziummal közösen a Francia Gimnázium megindítása 70. évfordulójának megszervezése (a meghívót lásd külön);
 - a Gimnázium programjainak Honlapunkon való közreadása.
- Irattár: Tárolási rend kidolgozása, a Gimnázium által rendelkezésre adott helyiség berendezése.

Várady-Brenner András

Nagyváradai beszámoló

A sok programunk közül kiválasztottam néhány fontosabb tevékenységet.

- VIII. 21. István a király szabadtéri előadás a sportpályán, Novák Ferenc rendezésében.
- IX. 15. A Premontrei templomunk búcsúja a Fájdalmas Szűzanya ünnepén. Misét pontifikált Szuromi Szabolcs Anzelm csornai kanonok a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektor helyettese.
- X. 6. Megemlékezés és koszorúzás Nagysándor József aradi vértanú emléktáblájánál.
- X. 12. Emlékünnepség és koszorúzás a Szent László templom falán lévő "Hősök emléktáblánál".
- X. 19. Gólyabál a Szent László Gimnáziumban - zsűrizés, könyvjutalmak.
- X. 24. Réhon József nagyváradai könyvbemutatója (Balekká vált nemzedék ... ?)
- Szept. - Okt. A Partiumi Magyar nyugdíjasok kirándulásai: Szeged - Pusztaszer, Debrecen, Szeben - Kórus Fesztivál.
- Okt. Ki, mit tud verseny a Szent László Gimnáziumban: "S a Föld bölcs rendje visszatér: Szent István, Szent Imre, Szent László, Szent Erzsébet élete, példái" zsűrizés, jutalmazás.
- XI. 15. Szépkorúak ünneplése, díszoklevelek, laudációk. Az Öregdiákok részéről dr. Ridi Ferenc kapott díszoklevelet.
- Nov. "Várad tudós püspökei" előadás sorozat a Püspöki Palota gr. Széchenyi termében: Csáky Imre, Bielik Imre, Fiedler István élete és munkássága.

- Nov. - Dec. "Kis Stúdióban" kitűnő előadások: Magyar igazság, Bajor Andor emlékest, Bálint Tibor emlékest.
- XII. 1. Mikulásnap i családi összejövétel. Ez alkalommal köszöntöttük a 97 éves Hant Kálmán és a 96 éves dr. Ridi Ferenc öregdiák kollégákat. Excel. Tempfli József püspök úr megáldotta őket s meleghangú jókívánságait tolmácsolta. Átnyújtottuk szerény ajándékainkat, majd jó hangulatú nótázással töltöttük az estét, amelyből az ünnepeltek lelkesen kivettk a részüket.
- Dec. Elkészült az egyesületünk Honlapja: <http://varadipremontrei.ro>. Karácsonyi s Újévi köszöntőnkben ezt is közöltük az érdekeltekkel. Rövidesen megjelenik az egyesületünk 14 éves tevékenységét bemutató anyag kb. 700 fényképpel CD- n. Ára 12 RON, illetve 1000 Ft. 4 EU , vagy 6 USD.
- I. 3. Az év első találkozóján rövid beszámolót tartottunk, ismertettük a 2007-es évi pénzügyi jelentést. Kiosztottuk a 2008-as évi munkatervet, s javasoltuk a 2008-as költségvetési tervet.
- 2008- ban szeretnénk ünnepélyesen megrendezni a Premontrei Főgimnáziumunk indulásának 200 éves évfordulóját. Előre láthatólag VII. 19-20, vagy VII. 26-27-én tartanánk, amelyre a testvéri Premontrei Öregdiák Egyesületek tagjait sok szeretettel meghívjuk ! Várjuk a jelentkezéseket ! A végleges időpontot, a programokat, s az elszállásolási lehetőségeket a gödöllői júniusi találkozón közösen megbeszéljük.

A Honlapunkra fel fogjuk tenni a Hírleveleink tartalmát. Amúgy is azt terveztük , hogy kb. negyedévenként frissítjük a Honlapunkon lévő anyagokat.

Pásztai Ottó

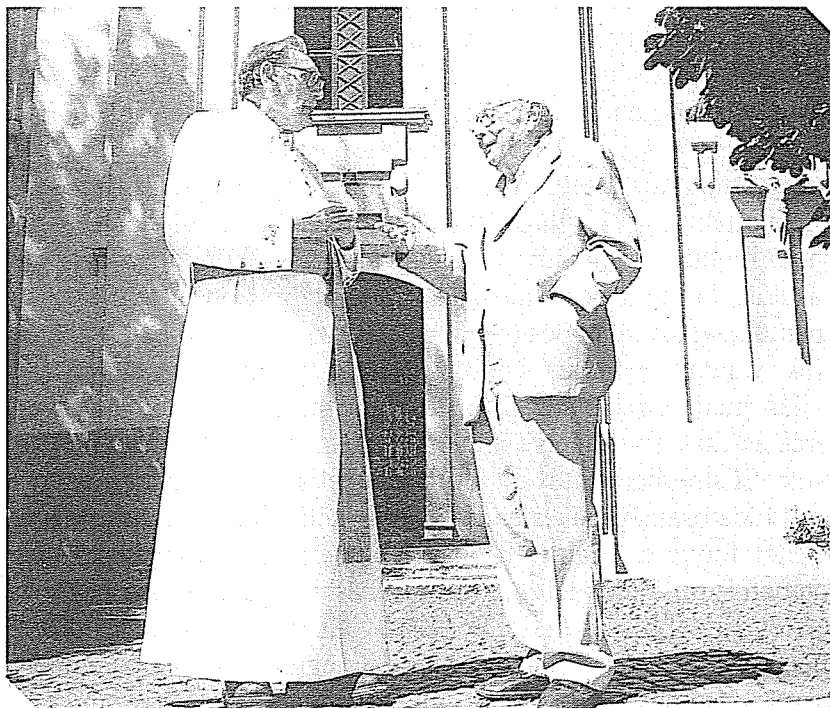
A Budafoki Premontrei Öregdiák Egyesület beszámolója

A Szent Norbert ünnepi szentmisét 2007 júniusában az Egyesület kérésére Ullmann Péter perjel atya celebrálta. Ezúton is köszönjük, hogy megtisztelte Egyesületünket, elvállalva az ünnepi mise megtartását. A mellékelt képen a budafoki plébániatemplom előtti lépcsősoron áll egyesületünk egy csoportja.

A következő képen két volt paptanárunkat örökítettük meg, amint az ünnepi mise után beszélgetnek. Hála Istennek a 89. évüket taposó tanáraink jó egészségnek örvendenek. Balról Rétfalvi Győző hittanárunk, mellette Hűvösvölgyi Pál latin-francia szakos tanárunk látható.

Fleck Ottó

SZENT NORBERT-DÍJASAINK NYOMÁBAN.....

- Prológus egy cikksorozat elé -

Évek óta, mondhatnók az újraindított gimnázium esetében „ab ovo” minden ballagás a Szent Norbert-díj átadásával végződik, mintegy betetőzve az egész ceremóniát. Ezt a díjat azon érettségi előtt álló, végzős diák kapja meg évről évre, aki erre, a tantestület ítélete alapján, gimnáziumi tanulmányi eredményével és közösségi munkájával érdemesnek bizonyul. A díj maga egy Szent Norbert-ről mintázott egészalakos szobor, melyet a díjátadásra a gimnázium évente elkészített.

Mi is történik ezen díj odaítélésekor? Egyszerűnek tűnhet ez a kérdés, a válasz talán még inkább annak: jutalmazunk egy középiskolai pályafutást, annak materiális, egyszersmind spirituális vonatkozásait illetően is. Meglehet. Legalábbis kézenfekvőnek tűnik. Jelen sorok írója mégis arra hívja most néhány pillanat erejéig olvasóit, hogy ne engedjék ilyen egyszerűen és amolyan „mi sem természetesebb” módon megválaszolni eme kérdést. A (keresztény) ember, a Végsőre, a Végtelenre (és egyszersmind Kezdetlenre) irányul. Ilyen lévén pedig, kell, hogy a felszínen való megrekedtséget leküzdve, a külsín alá törjön, valahányszor szimbólumokat kreál valamely okból kifolyólag. Látszólag értelmetlen kérdésnek tűnhet, de mi jut valójában eszünkbe, amikor egy díjról beszélünk? Mert bizonyítást gondolatok tárháza ötlük belénk. De vajon keresztény szemmel és szívvel helyesek-e válaszaink? Ez már nem biztos, hogy olyan könnyű, habár talán a legrelevánsabb kérdés kellene legyen minden eszmefuttatásunk kezdetén. Gondolkozzunk el egy kicsit együtt a tökéletes válasz megtalálásának maximális igényével, mindazonáltal megtalálása színről színre látásának legbiztosabb bizonytalansága mellett.

Díj. Jutalom avagy elismerés? Ha jutalom, akkor ki jutalmaz, és mit? Ha elismerés, mindez mire, esetleg kire irányul? Mire, hogyan képes mindezen fogalmak kapcsán az ember? Képes-e jutalmazni, s ha igen mindezen mit ért? Mi a jutalom a keresztény ember számára egyáltalán? Jelentéktelennek tűnni képes, mindazonáltal fogalmi zűrzavarokkal telt világunkban egyáltalán nem jelentéktelen kérdések ezek. Teremtett létünknek sorvezetőjével, abból, mint forrásból kiindulva pedig, talán válasszal kecsegtetnek. Mire is gondolok ez alatt? Ha a teremtés aktusát, melyben Az, ki mindent alkotott lét és nemlét határán igennel felelt rám, aki nem voltam, de a kimondott teremtető szó által mégis létezővé lettem, nos ha ezt az aktust, mint minden további aktus őseredőjét szemléljük, legalábbis elbizonytalanodunk, képesek lehetünk-e egyáltalán bármiféle aktivitásra ezen terminológia mellett. S ha igen, mifélére? Jutalmazás és elismerés ezen gondolat fényében teljesen új dimenzióba kerülhet. Jelen írás szerzője pedig éppen ezért, kifejezetten mély és alapvető, a Végsőre irányuló keresztény figyelmünk számára sem elhanyagolható különbséget érez e két fogalom között. Ez az alapvetőség a magyarban talán kevésbé érzékelhetően, a latinban és más klasszikus nyelvekben azonban annál markánsabban és egyértelműen jelentkező ún. aktív-passzív kettősségben rejtezik. Egy szemléletről van szó, mely a cselekvés kiindulási okának hangsúlyeltolódásaiban mutatkozik. Rövidre fogva mit is jelenthet mindez? Amikor jutalmazok valakit, akkor a hagyományos, a világ által hajlanként belénk itatott szemléletben, még a magyarban is érezhető módon, dominánsan én vagyok a cselekvő, aki adja a jutalmat. Legalábbis sokan saját aktivitásukat, ha nem is tudatosan, a megjutalmazott aktivitással egy szintre szokták helyezni ilyen esetben. Ezzel szemben, és ez talán a magyarban kevésbé érzékelhető, az elismerés által, amikor én elismerem valakit, valakit, saját magamat egyfajta passzivitásra ítélem, mintegy a megtapasztalt aktivitás jutalmazásaként. Elismerhetem bűneimet, hibáimat, mely azonban sokkal inkább egy felismerés és csak ezt követve annak elismerése, hogy a megváltó Irgalom „aktivitása” nélkül semmi vagyok. Elismerhetem továbbá, miután felismertem, azt is, hogy valaki önmagában megjutalmazott, hogy tudatosan Annak ajándékaiból, jutalmaiból él és tevékenykedik, Aki egyedül képes, teremtető erejénél fogva a jutalmazásra. Az embernek nincsen teremtető ereje. Legnagyobb életszentségi állapotában is pusztán a teremtetett javak használója és alakítója képes lenni. Több nem. Ezen állapotában a legnagyobb aktivitása is passzivitásnak bizonyul az öröktől fogva meglévő Aktivitással szemben. Így felfogva világos, hogy a legtöbb, mire az ember képes lehet ezen Aktivitás felfedezésekor, annak elismerése. Jutalmazni is csupán ezen keretek között, ezen terminológia hozadékát felhasználva lehet képes. A keresztény ember alapvető világlátása ez, mely

fogalmainknak mélyebb és letisztultabb értelmet adhat. Azt gondolom, iskolánk díja ezen, második fogalmi kategóriába kell, hogy tartozzék. *Elismerés.* Annak elismerése, hogy a gimnáziumi évek végén a lelki-szellemi megjutalmazottság, mely teremtő Urunk szeretetéből ered, s mely, ezen, legfőbb jutalmazottságon kívül más jutalmazásra nem áhítozik, egyes diáktársainkban, Isten kegyelméből gazdagabban megtapasztalható. E tapasztalat pedig arra gerjeszti a díjazók szívét, hogy egy szimbólumban, iskolánk névadó szentjének szobra átadásában is kifejezésre juttassák elismerésüket. Ily módon válhat szimbolikus jutalom a szobor, mely egy Istenben gyökerező, megjutalmazott állapot aktivitásának passzív elismeréséből fakad.

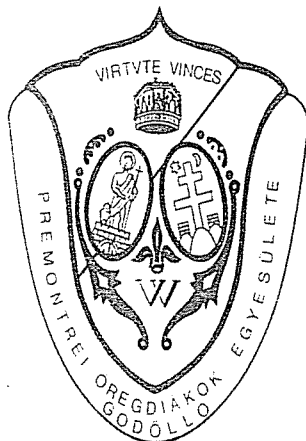
Az esszéista Pilinszky János mondja egyik rövid eszmélkedésében, melyet az Új Ember hasábjain publikált 1961 elején: „.....végül is nem vagyunk elkényeztetve. A dolgok nem hagyják nyomon követni magukat. S ez nem a sors szeszélye. Nekem gyakori érzésem, hogy legtöbbször Isten maga az, ki tetteink, s kivált jótetteink és azok következményei közé áll. S talán épp azért, hogy mi magunk – ha valóban jót tettünk – árnyékban maradhassunk, egyfajta személytelenségben, s ne veszítsük el jótetteink értékét a nyilvánosság színpadias tündöklésében.” E gondolat halovány vissz- és felhangként pendülhet meg lelki füleinkben, érezvén a kiáltó szót, melyből ered. „Ha te jót teszel, ne tudja jobbod mit cselekszik a te bal kezéd.....”, „Nélkülem semmit sem tehettek.....” vagy éppenséggel „..... Általa lett minden, ami lett.....”. Mély emberi szint ez, melyre maga a nagybőjti szent idő is hív, s melyben ott rejtezik az a keresztény hittől független, alapvető, minden embert foglalkoztató egzisztenciális kérdésfeltevés is: honnan jöttem, mi történt a múltban és mi lesz velem az eljövendőben, mit tehetek és hogyan. A keresztény ember életében mindez hatványozottabban valahogy így fogalmazódhat meg napról napra hálával vegyített, a misztériumot érintő édes megrökönyödéssel: honnan való vagyok?, mi végre lettem?, hová tartok?, mi a szándéka velem. Annak, Aki egykor öröktől fogva kimondott Szeretetében életre keltett, és mindennél jobban akarta nemlétből rüggé fakadt létemet? Cselekedeteim hogyan viszonyuljanak mindahhoz az aktivitáshoz, mely teremtő erővel adja magát számomra? Súlyos, ám alapvető kérdések ezek, melyek megválaszolhatósága szükségszerűen igényli azt a lelkiállapotot, melyet Pilinszky oly gyermeki egyszerűséggel és természetességgel tükrözött papírra, s melyet a Szentírás hasábjairól lépten-nyomon magunkba fogadhatunk.

Nos, a meder filozofikus, mely azonban nem szinonim a reménytelenséggel. E cikk írójának meggyőződése szerint legalábbis, ha ily módon tekintünk Szent Norbertről nevezett díjunkra, talán közelebb állunk ahhoz, hogy helyes mértékrendben „jutalmazzuk” diákjainkat, hogy helyesen értékeljük saját cselekedeteinket, ezeken nyugvó egész életünket, melyben magunk és a reánk bízottak számára egyaránt a Jó Pásztor felé vivő utat óhajtjuk szünetlen sóhajtozással.

Ángyán Péter (2001/A)

Öregdiáktársunk bevezetése után, a körlevél következő számaiban Szent Norbert-díjasainkat fogjuk sorra venni, interjú vagy bemutatkozás formájában. Ősszel Kovács Bélát, a 2000-ben érettségizett első díjazottat mutatjuk majd be.

A Szerkesztőség

A 2000 és 2007 között érettségizett évfolyamokból az Öregdiák-egyesület jelenlegi tagjai

2000/A évfolyam

Alföldi Barbara
Bedő András
Béres Dorina
Harkányi Nándor
Hevesi Áron
Malatinszki Szilvia
Petneházy Gyöngyvér
Pintér József

2000/B évfolyam

Csongorádi Anita
Ferenchalmy
Zsuzsanna
Horváth Dániel
István
Kovács Béla
Pál Ildikó
Sándor István
Zoltán
Tóth Tibor

2001/A évfolyam

Ángyán Péter
Baglyas Szabolcs
Drávai András
Gáncs István
Kája Sándor
Kerekes Dorottya
Kis Viktória
Krenedits Sándor
Necz Péter Pál
Radnai László
Szántai Béla
Takács Gabriella

2001/B évfolyam

Ballók István
Dörnyei Márton
Illés Gábor
Kmetty Zoltán
Pandi Judit
Pandi Zoltán
Riedl István
Sándor Máttyás
László
Szilágyi Viktória
Tóth Tibor

2002/A évfolyam

Debreczeni
(Alföldi) Judit
Bese Gergő Péter

Kovács Mihály
Kovács Norbert
Szűcs Balázs
Török Viktor

2002/B évfolyam

Bajnóczy Gergely
Büttner Zsolt
Illésy Péter
Kuli Bernadett
Stojcsics Dániel

2003/A évfolyam

Erdélyi Zsuzsanna
Hegyi Dániel
Koller Júlia
Szabó András
Zeke Adrienn

2003/B évfolyam

Ángyán Ildikó
Deme Ágnes
Gossler Károly
Katona Észter

2004/A évfolyam

Bárdy Péter
Dohány Tamás
Koller Miklós
Leitner Miklós
Petróczki Anna
Szászi Edina

2004/B évfolyam

Bazsik Ádám
Boda Cecília
Felföldi Szilvia
Gutyán István
Horkay Gergely
Kis András
Téglási (Klement)
Krisztina
Márkus Zsuzsanna
Mikecz Annamária
Orbán Domonkos
Sallay Szilvia
Sándor Márta
Szántó Ágnes
Váraljai János
Varga Tamás

2005/A évfolyam

Bánszki Dorina

Bárdy Tamás
Barsy Eszter
Czinkota Orsi
Gémes Csanád
Holczinger Vera
Kis Levente
Krajcs Judit
Meleg Orsolya
Minyó Eszter
Oláh Balázs
Pénzváltó Zsófi
Suhayda Dénes
Szabó Emma Zsófia
Szabó Zsófia
Szakmány Csaba
Szántai Tamás
Szűcs Ágnes
Terpák Mónika
Utschalott János

2005/B évfolyam

Bakos Gábor
Farkas Kristóf
Vince
Gazdag Balázs
Gólya Orsolya
Gregori Zsuzsanna
Havas Veronika
Illés Tamás
Katona Adrienn
Katona Éva
Malatinszki
Krisztián
Malatinszki
Melinda
Nagy Gábor
Nyeste Dorottya
Petneházy András
Pintér Miklós
Pohorilják Adrián
Szekeres Zsolt
Tamus Tünde
Tóth Viktória
Varga Katalin

2006/A évfolyam

Bobok Anna
Dús Jetta Viktória
Farkas Alexandra
Fendler Tamás
Gergely Bernadett
Oravec Titanilla
Petneházy Réka

Schirochmann
Kornélia
Seres Ádám Zoltán
Simkó Bernadett
Szörényi Tamás
Urbán Ágoston
Váradi Ákos
Varga János

2006/B évfolyam

Chmelik Gábor
Gáncs Mária
Illés Tamás
Miklós Krisztina
Muka Emese
Tóth Hanna
Török Anita
Török Ivett
Winkler László Attila

2007/A évfolyam

Babarczy Balázs
Berta Georgina
Dobróczy Péter
Herczeg Zsuzsanna
Hevesi Nóra
Martos Anna
Borbála
Nagy Dávid András
Regős Eszter
Ruzsai Dorottya
Terejánszky Péter
Tóth-Máté Ákos

2007/B évfolyam

Annus Kata
Boross Dávid
Erdős Vanda
Fejes Zsófia
Nagy Réka
Ö. Kovács Márton
Reményi Rita
Szekeres Péter
Szűcs Gergely
Takács Péter
Tóth Ágota

E listát az Egyesület honlapján folyamatosan aktualizáljuk:
<http://oregdiak.premontrei.hu>

A GÖDÖLLŐI PREMONTREI ÖREGDIÁK EGYESÜLET HÍREI

A tagsági névsor 36. sz. kiegészítése és változások
2007. november 1-jétől 2008. február 15-ig (lapzártáig).

• **Elhunytak:** Dr. Fabinyi József (1931. évf, megh. 2007.10, Bp.), Bajor István (1936. évf, megh. 2007.11.12, Bp.), Dr. Lutter Károly (1936. évf, megh. 2007.10.20, Torontó, Kanada), Jászberényi Andor (1938/B évf, megh.2008.01.19,Bp.), Szájbel István (1941.évf, megh.2007.10.28, Kiskunlacháza), Bellus Zoltánné (1942. évf. özv, megh. 2007.09, Gödöllő), Hegyi Sándor (1944. évf, megh. 2007. 10, Bp.), Boronkay László (1947. évf, megh. 2007. 12, Kecskemét), Fejéregyházi Pál (1947. évf, megh. 2007. 12. 24, Bp.), Vukovich György (Kassai öregdiák, megh. 2007. 09. 22, Budapest), Dr. Márton Hugó (O. Praem, megh. 2007. 11. 01, Róma), Rubint Ferenc (O. Praem, megh. 2007. 12, Zsámbéki temető), Márton Szabolcs (2006/A évf, nem tag, megh. 2007-ben).

• **Belépők:** Dr. Endrey Antal (1940. évf.), Dr. Révay Ferencné pártoló tag (1932-es évf. özv.), Bajor Andorné (1936-os évf. özv.), a 2000 óta érettségizett tagok névsorát lásd a 22. oldalon.

• **Házasság:** Büttner András (2001/B évf.) 2006-ban Bogdán Viktóriával; Majzik Zsuzanna (2001/B évf.) 2002-ben Vértés Gergellyel; Szilágyi Viktória (2001/B évf.) 2005-ben Susán Ákos-sal; Tóth Tibor (2001/B évf.) 2007-ben Leonard Noémivel; Illésy Péter (2002/B évf.) 2007-ben Joanna Meyerrel; Klement Krisztina (2004/B évf.) 2006-ban Téglás Gáborral.

• **Gyermeek:** Büttner Zoé (2007-ben); Vértés Julianna (2007-ben).

• **Változások bejelentése:** A nyilvántartás és a postázás érdekében kérjük a címváltozás közlését. A diáktárs elhunytáról kérünk értesítést a hozzátartozóktól, hogy búcsút vehessünk.

• **Tagdíj és befizetések:** A 2008. évi tagdíj 1000 Ft. Néhány tagtársunk - bizonyára elfelejtve - évek óta nem fizetett tagdíjat. A hátralékot is kérjük az egyesületi csekken (ne alapítványi csekken) befizetni! Belföldi befizetés az Egyesület részére a Gödöllői OTP-nél kezelt **11742049-20260804** számlaszámra bármelyik OTP pénztárnál. A befizetés így előnyösebb, mint a postahivatalokon keresztül. Csekket most mellékelünk! Külföldön élő tagtársaink lehetőleg hazalátogatóval küldjék el a tagdíjat. Átutalás is lehetséges, ha bankszámlával rendelkező nevére küldik.

• **Bármilyen csekket** (egyesületi, alapítványi célokra) vagy tagsági **jelentkezési lapot** az Egyesület küld az ezt igénylőnek. Az Alapítvány a befizetésekről igazolást küld, a törvény szerinti összegek leírhatók a személyi jövedelemadó alapból. Az Alapítvány adószáma: 18672239-1-13.

• **Kérés:** Az Egyesület eddigi pénzkeretei megfogyatkoztak. Szeretnénk éves terveinket megvalósítani: az Emlékkönyv és a körlevelek kiadását, szétküldését, rászorulókat segítyezését, diákok jutalmazását. Mindehhez kérjük a tagdíjon felüli további segítségeket is – köszönettel!

• **Tagtoborzás:** Aki tud olyan diáktársunkról, aki nem tagja az Egyesületnek, értesítse öregdiákközösségünkről. Címüket küldjék el az Egyesület vezetőségének, jelentkezési lapot adunk!

• **Programok:** - Francia gimnázium jubileumi megemlékezés Gödöllőn 2008. április 3.
- Kirándulás (Zsámbék) 2008. április 5.
- Szent Norbert ünnep Gödöllőn 2008. június 7.

• **Jubiláló évfolyamok:** 1938, 1943, 1948, 2003. Találkozunk *Gödöllőn, június 7-én!*

• **Könyvvásárlási lehetőség:** A közelmúltban megjelent Mécs László és Szondy Klári könyv, a 3. Emlékkönyv (kétkötetes) darabonként 1000 Ft-ért megvásárolható Gödöllőn.

Címünk: Gödöllői Premontrei Öregdiákok Egyesülete 2100 Gödöllő, Fácán sor 3. Tel: 28/430-879
Ügyintézés Gödöllőn: az Egyesület címén (e-mail: dunai@mail.prem.hu)

Budapesten: Mayer László 1085 Bp, Mária u. 56. (e-mail: malamayer@freemail.hu) Tel: 337-2550

dr. Polcz Iván 1126 Budapest, Fodor u.25. (e-mail: ipolcz@t-online.hu) Tel: 395-4703

Várady-Brenner András 1221 Budapest, Bimbó u. 7. Tel: 226-4852

(e-mail: varady-brenner@tvnetwork.hu)

MEGHÍVÓ

Szent Norbert ünnepre 2008. június 7-én, szombaton, Gödöllőre

A Gödöllői Perjelség és az Öregdiák Egyesület várja az ünnepi találkozóra az egykori és mostani iskola tanárait, diákjait, a hozzátartozókat és mindazokat, akiket összeköt a Premontrei Rend tisztelete, a Gimnázium és a Nevelőintézet szelleme, az iskolaévek alatt kifejlődött barátság és szeretet.

Az ünnepi találkozó programja:

9.30-kor ünnepi szentmise Szent Norbert tiszteletére (megemlékezve a Rendről, egykori tanárokról és diáktársakról, az elhunytakról) a Fácán sor 3. alatti kápolnában. Kérjük a gépkocsival érkezőket, hogy a gimnáziumnál parkoljanak, a Fácán soron kevés a hely. A nehezen járóknak adjunk segítséget!

10.00-12.30 között főttikári, társegyesületi (Kassa, Nagyvárád, Budafok stb.) és a jubiláló évfolyamok (1938/A és B, 1943, 1948, 2003/A és B) beszámolói következnek. A helyszínen kapják meg a résztvevők a 4. Emlékkönyvet, és itt lehet a korábban megjelent könyvekből (3. Emlékkönyv, Mécs László kötet, Szondy Klára életrajza) vásárolni. Utóbbiak mindegyikének ára 1000 Ft.

13.00-14.30 között közös ebéd. Ez alkalmat ad az évfolyamok tagjainak találkozására, beszélgetésre. Az étkezde asztalán táblákkal megjelöljük az évfolyamokat és az ebédre jelentkezők neveit, ezért kérünk előzetes jelentkezést (telefonon vagy írásban, a gödöllői címen vagy a körlevél végén megadott címen).

14.30-kor koszorút helyezünk el Fényi Ottó sírján, majd a kopjafás Emlékműnél is koszorút helyezünk el az elhunyt iskolatársak tiszteletére. Záró programokról az aulában adunk tájékoztatást.

A befizetésekre és a jelentkezésre vonatkozó tájékoztató:

A gödöllői ebéd ára személyenként 1700 Ft. Lehetőleg az OTP-ben feladott egyesületi csekken, akár a tagdíjjal együtt kérjük befizetni, feltüntetve, hogy az összegből mennyi jut tagdíjra, mennyi ebédre (személyek száma) és (ha többet fizet) a megajánlott rész. Lehet a helyszínen is fizetni, de a sorban állás elkerülésére a csekkes befizetést javasoljuk. **Minden részt venni szándékozótól feltétlenül kérjük (május 25-éig) a jelentkezést.** Elsősorban javasoljuk ezt az Egyesület gödöllői címére elküldeni, mert csak így biztosítható az évfolyamok tagjainak egymás melletti elhelyezése! Külföldiek az ebédet a helyszínen fizethetik. A részvételi szándékot telefonon is lehet közölni május 25-éig az Egyesület telefonján (06-28/430-879) vagy az e-mail címen: gkaroly@midian.hu. Kérjük, hogy azok a belföldiek, akiknek az ebéd megfizetése nehézséget okoz, jelezzék a jelentkezéskor; az Egyesület nekik térítésmentes ebédet biztosít. A korábban közölt tagdíjmentességet élvezőknek ebédje is ingyenes.

Kirándulási meghívó

Tavaszi kirándulásunkat **Zsámbékra** tervezzük. Célunk az ott föllelhető régi és mai premontrei emlékek, tények, tevékenységek megismerése. Premontrei plébánia és iskola működik itt, ezért is választottuk ezt a helyszínt. **A kirándulás időpontja április hó 5-e, szombat.**

Találkozás a zsámbéki plébánia előtt, délelőtt 10 órakor. Megérkezésünk után a kedvesnővéreknél kis beszélgetésre, üdítő elfogyasztására lesz lehetőségünk, majd 11 – 11:30-kor Holnapi Márton atya vezetésével tekintjük meg a látnivalókat.

Zsámbékot célszerű **autóbuszszal** megközelíteni. Az autóbuszok a Volán Széna téri pályaudvaráról indulnak. Javasoljuk a 9:00-kor induló autóbusz igénybevételét. (Késés esetére: a következő busz 9:50-kor indul.)

Ebédelési lehetőséget a kedvesnővéreknél tudunk igénybe venni, természetesen a létszám előzetes bejelentését követően. Ezért kérjük, hogy az ebédelési szándékát mindenki szíveskedjék **legkésőbb március 30.-ig** jelezni az alábbi módok valamelyikével: telefonon (postafiók van!), postai levélben, vagy e-mailben a következő címre, illetve szám(ok)ra várjuk: fpapa4@t-online.hu, ill. 26-312-271, vagy 30-240-7007, postán az alábbi címen: Flettner Gyula, Szentendre, Dunakorzó 14 - 15., 2000.